

Zdvojené zuby u psů

Dana Vaňourková

Kromě zcela samostatných nadpočetných zubů se u psů čas od času objeví jeden či více zdvojených zubů. Běžným pohledem nelze zjistit, zda se jedná o zdvojenou korunku vycházející z jednoho kořene nebo o splynutí korunek dvou sousedních zubů. Tyto dva stavy lze rozlišit pouze RTG snímkem. Je sice možné u postiženého jedince spočítat zuby - pokud je jeden navíc, můžeme usoudit, že se jedná o zdvojenou korunku; naopak když jeden chybí, můžeme dojít k závěru, že se jedná o splynutí dvou původně samostatných zubů. Ovšem museli bychom si být jisti, že všechny ostatní zuby jsou přítomny a na svých místech.

Zdvojený zub je zub, který má částečně či úplně rozdělenou korunku vyrůstající z jednoho kořene a s jedním kořenovým kanálkem. Vzniká rozdělením orgánu skloviny během raného vývoje zubu.

Splynutí korunek zubů je stav, kdy korunky dvou zcela samostatných sousedních zubů postupem vývoje částečně nebo úplně splynou, takže se mohou jevit jako jeden poněkud větší zub (který však má dva kořeny se dvěma kořenovými kanálky). Vzhledem k tomu, že uvedené dva stavy mohou vypadat opticky shodně, pro zjednodušení budu nadále pro oba používat termín "zdvojené zuby".

Zdvojené zuby se mohou objevit v mléčném i stálém chrupu. Jen zřídka se stává, že v mléčném chrupu jsou zuby v pořádku a v trvalém chrupu se objeví zdvojení. Mnohem častěji se zdvojení stálých zubů vyskytuje u psů, kteří měli tyto zuby zdvojené i v mléčném chrupu. Nejčastěji bývají zdvojené řezáky. Zuby třenové (premoláry) a špičáky bývají zdvojené zřídka, zdvojení stoliček (molárů) dosud u psů nebylo popsáno. Zdvojené zuby se mohou vyskytovat u všech plemen i kříženců, častější bývají u psů s relativně velkou hlavou a zkrácenou čenichovou partií (boxer). U těchto plemen se i častěji vyskytují nadpočetné zuby.

Jako příčina splývajících i zdvojených zubů se nejčastěji uvádí trauma a/nebo genetická dispozice. Genetická dispozice byla prokázána ve více případech u lidí, zejména u jednovaječných dvojčat. U psů pro genetický základ hovoří např. studie Hitchina a Morrise. Ti se setkali se zvýšeným výskytem zdvojených řezáků u jedné chovné linie lakelandských teriérů. Pomocí blízké příbuzenské plemenitby dokázali, že tento jev je geneticky podmíněn.

Vzhledem k tomu, že nelze nijak potvrdit traumatickou příčinu zdvojených zubů a současně víme o genetických dispozicích, měli bychom velmi zvažovat, zda jedince se zdvojením zubů zařazovat do chovu.

Zdvojení zubu nemá vliv na kvalitu života psa a obvykle není třeba tento stav jakkoliv řešit. Pes se zdvojeným zubem může prožít stejně plnohodnotný život nejlepšího přítele člověka, jako například pes se zálohem na ocase, vadou skusu nebo nestandardním zbarvením.

Použitá literatura:

<http://www.wikipedia.org>

<http://medical-dictionary.com>

<http://www.mypetsdentist.com>

<http://www.vin.com>

Veterinary Dentistry (Frank J. M. Verstraete, 1999)

Veterinary dentistry (Robert B. Wiggs, Heidi B. Lobprise, 1997)

Hitchin AD, Morris I.: Geminated odontome: Connation of the incisors in the dog, its etiology and ontogeny. J Dent Res 1966;45:575-83